

STŘEDOŠKOLSKÁ VÝMĚNA GH OLOMOUC - LA CREST

Ve dnech 11. -17. října se konala poprvé v historii GH studijní výměna s francouzským gymnáziem v Crestu. Zúčastnilo se ji celkem 19 žáků, 17 z GH a 2 z SGO. Po dlouhé, ale relativně komfortní cestě – každý měl k dispozici dvousedadlo v luxusním autobuse Mercedes Travego cestovní kanceláře JV Tour – nás čekalo drobné občerstvení ve Foyer gymnázia F. J. Armorin. U skleničky osvěžujícího džusu nás mile přivítali nejen naši korespondenti a partnerští pedagogové Laurence a Joelle, ale i vedení školy. Následoval oběd ve školní kantýně, a tedy první seznámení se s francouzskou kuchyní, při němž museli naši žáci konstatovat, že francouzský oběd se skládá vždy minimálně ze tří chodů (předkrm v podobě zeleninového salátu – všechna zelenina byla bio, hlavní chod a dezert) a že u žádného jídla nesmí chybět bageta a kus sýra. Odpolední program byl zaměřen na poznávání Crestu. Vystoupali jsme kamennými uličkami středověkého centra až k donjonu – nejvyšší hradní věži v celé Francii, kterou jsme detailně prozkoumali díky sympatickému průvodci. Tak jsme se dozvěděli nejen nejruznější architektonické informace o jednotlivých etapách stavby, ale i to, jak se využití věže v historii měnilo z ochranné tvrze na vězení až po současné muzeum. Po náročném cestování se některým zdálo stoupání do vrchních pater věže vysilujícím cvičením, nicméně odměnou nám byl nádherný výhled nejen na malebný Crest, nýbrž i na celé širé okolí s horským masívem Vercors na obzoru. Po sestupu ke gymnáziu už byl každý rád, že se může odebrat do své adoptivní rodiny k večeři a zaslouženému odpočinku.

V úterý dopoledne se naši žáci rozptýlili do výuky, aby nahlédli pod pokličku francouzskému školství. Navštívili rozličné předměty od cizích jazyků až po biologická cvičení, neopomněli ani na knihovnu-studovnu, jejíž bohaté sbírky po právu obdivovali. Aktivně se zapojovali zejména v hodinách angličtiny, kde svými znalostmi uváděli své francouzské protějšky mírně řečeno v úžas. Celý dopolední výukový blok byl velmi obohacující, neboť jsme mohli srovnávat dva rozdílné vzdělávací systémy. Na francouzském systému naši žáci oceňovali především skutečnost, že se studenti dříve a úžeji zaměřují na to, jakým směrem hodlají směřovat své studium. Již od 2. ročníku si volí orientaci mezi 3 studijními profily: literárním, sociálně ekonomickým a vědeckým, a tomu pak také odpovídá skladba předmětů.

Odpoledne patřilo výletu do podhorského městečka Pont-en-Royans, kde jsme v rámci společného projektu, jehož tématem je „voda“, navštívili *Muzeum vody*. Interaktivními přístupy jsme mohli poznávat vše, co s vodou souvisí. Dozvěděli jsme se mj. to, že ze všech částí lidského těla je to mozek, který obsahuje nejvíc množství vody (85%), a právě tento

orgán jsme procvičovali při vyplňování kvízu při prohlídce muzea. Závěrem jsme shlédli několik filmů, např. 3D film o životě žraloků či dokument o tom, jak podstatně se změnil život jedné senegalské vesnice poté, co tam byla vybudována vodní nádrž.

Středeční dopoledne bylo ve znamení věhlasného vína „Clairette de Die“. Malé městečko Die, ležící na úpatí horského masívu, nás přivítalo tradičním tržištěm, které přímo vyzývalo k obhlídce. Tradiční sýry, pečivo, stánky se zeleninou a ovocem, nejrůznější druhy uzenin a mořských plodů, směs všemožných vůní, barev a tvarů. Studenti se nepromenovali městem jen tak bezcílně, měli řadu úkolů a otázek, jejichž vyplnění bylo následně vyhodnoceno a odměněno. Na zpáteční cestě jsme udělali zastávku v jednom z největších vinných sklepů regionu „Cave de Jaillance“. Vyslechli jsme poutavý příběh o původu jemně šumivého vína Clairette, jehož vynikající vlastnosti opěvoval už Plinius starší. A věru při závěrečné ochutnávce jsme Pliniovi museli dát za pravdu. Odpoledne strávili žáci individuálním programem, který pro ně připravili „jejich“ rodiny (pétanque, návštěva kina, prohlídka Valence, atd.).

Ve čtvrtek jsme si udělali spolu s našimi francouzskými přáteli výlet do druhého největšího města ve Francii, Lyonu, protkaného řekami Saonou a Rhonou. Nejdříve jsme se kulturně vyžili v Muzeu umění, kde jsme zhlédli expozici o modernistech (Picasso, Bacon, Braque, etc.) Protože bylo docela čerstvo, museli jsme se zahřát stoupáním k bazilice La Fourvière, která ze svého návrší shlíží na celé město. Po připraveném pikniku jsme zamířili do uliček starého města, jehož centrem je katedrála sv. Jana. V její blízkosti už nás čekal objednaný průvodce, který nám odhalil řadu zákoutí, skrytých pasáží a renesančních domů, k nimž by se obyčejný turista jen stěží dostal. Všichni nakonec uvítali rozchod a možnost volného pohybu po obchodních třídách. Při zpáteční cestě představili naši páni řidiči trumf, který ohromil francouzské osazenstvo autobusu: české párky připravené přímo v busu! Byla to událost, o které se v Lycée Armorin bude ještě dlouho mluvit.

Závěrečný den byl věnován rovněž umění. Tentokrát jsme však neměli být pouhými pozorovateli, ale přímo tvůrci. Zatímco jedna skupina žáků vyrazila k řece Drôme, aby přímo v terénu vyslechla zajímavou přednášku pracovníka povodí řeky, druhá skupina se ve Foyer pečlivě připravovala na Land art (umělecké dotváření krajiny) pod vedením umělkyně Mme Du Manoir. Nastudované postupy pak skupinky uplatnily v praxi, když měly na pobřeží řeky vytvářet písmena abecedy. Výtvořily byly rozmanité stejně, jako byl rozmanitý přírodní

materiál, který žáci používali: rostliny, dřeviny, kameny, hlína, atd. Po chutném obědě ve školní kantýně následovalo osobní volno, které většina zúčastněných využila procházkami po Crestu, vysedáváním v kavárnách a nakupováním dárků a suvenýrů. V 17h jsme se jen nelehce rozloučili s našimi francouzskými přáteli a rozjeli se k domovu, kam jsme i přes rozmarnou počasí zdárně dorazili v sobotu po poledni.

Z reakcí účastníků:

Pobyt v Crestu a okolí byl naprosto perfektní! S celou rodinou, u které jsem bydlela, jsem vycházela velmi dobře, legrace v žádném případě nechyběla a jak doufám, kontakt budeme i nadále udržovat. Přiučila jsem se novým frázím a slovíčkům, nahlédla do francouzského školství a způsobu života vůbec a určitě bych neváhala a přihlásila se znovu. (Daniela, 4. ročník)

Celá výměna byla naprosto skvělá!! Možná to bylo i tím, že jsem tam jela bez jakýchkoli očekávání, ale tím lépe. Myslím, že i složení lidí (jak Čechů, tak Francouzů) bylo bezvadné, a přestože nás zastihla studená fronta, já osobně jsem si celý ten týden užila. A určitě nejsem sama, která by tam klidně ještě další vydržela. Už se moc těším na jaro. Tak ještě jednou velké díky za skvělý zážitek:-) (Darina, 3. ročník)

Jsem velmi ráda, že jsem měla možnost zúčastnit se výměnného pobytu s Francií. I když jsem ze začátku hodně váhala, teď rozhodně nelituji a dokonce si myslím, že by tento pobyt měl být povinný pro každého, kdo se francouzsky učí. Vzhledem k tomu, že vážně uvažuji o maturitě z francouzštiny (a na druhý jazyk už bohužel nezbyvá tolik času - 3 hodiny týdně je hodně ubohá dotace), jsem velmi ráda, že se tato výměna uskutečnila, protože mi posloužila jako velká motivace pro studium tohoto jazyka.

Ve Francii jsem byla již několikrát, ale musím říci, že až teď jsem si ji dostatečně užila a poznala z té méně turistické stránky (můj jídelníček mluví za vše: čerstvý croissant a bageta na snídani, kir o poledni a žabí stehýnka a šneci na večeři). Těžko by se dalo výměně něco vytknout - od výborné organizace (jak z české, tak z francouzské strany), po velice zajímavý program (tvoření land art na břehu řeky Drôme, nekonečné jeux de piste, dopoledne strávené ve škole, atd.), až po vřelé přijetí do francouzských rodin, jsem byla nadmíru spokojena (snad až ten návrat do školy a „vstřícnost“ některých našich profesorů). Přesto pevně věřím, že výměna Crest-Olomouc nebude poslední, protože je to výměna, jakou jsem si vždy představovala. (Hanka, 5. ročník bilingvy)